

Zehra Balsatar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.07.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Zehra Balsatar

Eserleri:

Affedilmiş

Gölgelerle dolu bir dünya
Koyunların kurt, kurtların koyun
Kurtların uysal, koyunların savaşçıya
Dönüştüğü bu zamanda
Duyduğun hiçbir şeye inanma

Barış getirmişken elçiler hak yolunda
Öldürdüler dünya için, unuttular ahreti
Sevmediler kendinden olmayanı sonunda,
Halbuki mesaj sev ve yaşat idi...
Duyduğun hiçbir şeye inanma

En büyük düşmanına dönüştün kendinin
İnandığın düşündüğün ve yaslandığın zihninin
Ruhunu sessizce çöz ve bırak
Kendini kendinden kurtararak
Duyduğun hiçbir şeye inanma

Affedilmiş bir günahın yükünü sırtladı insan
Bazen şükür bazen sabır bazen isyan
İncitmeden hiç bir gönlü gül ve geç
Hak yemeden ah almadan bu dünyadan
Şuna inan: Rab bir, hak diriliş, ölüm de Haktan..

Zehra Balsatar

Amin Kuşu (morğ e Amin)

Ruhum hiç böyle çaresiz kıvranmamıştı.
Bir yandan son sürat sana doğru uçarken
Bir yandan yuvarlanıp yaralar almamıştı
Derin bir uçurumda kırıgın, yetim kalmıştı
Talihsiz bir rüyaya, hayallerle dalmıştı.
Mutluluğa dair izleri resimde aramıştı...

Bir rüya görüyorum kuş olmuşuz sen ve ben:
Sana hükümrânlık getirmiştim kalbime dair
Hüd-hüd ve anka anahtarın peşinde.
Uçuyorsun, fakat konamıyorsun dala.
Tam konacak olurken vazgeçip dönüyorsun
Kapıyı açıyorum fakat sen hiç orada yoksun
Tam kapandığında tekrardan dönüyorsun
Kızıl Kanatlarınla gelmiş sen bekliyorsun.
Kapıların ardında sitemler ediyorsun.

Gitmedim senden işte buradayım bak diyorsun
Yüreğinden çıkan yalımla tüylerimi ısıtıyorsun
Çırparken kanatlarını adeta ateşler saçıyorsun
Hasretinle baldan tatlı zehirler sunuyorsun
Beliriyor arada kapılar ve kilitler
Açıyorum kilidi hârın da sen de yoksun...

Kapılar kapanırken gidecek oluyorum.
Senden aldığım harla yuvamı yakıyorum
Küllenen ateşlerde yeniden doğuyorum
Anahtarı bırakıp sarp yollar tutuyorum
Elimde asa ile, ya gel ya da unut beni diyorum.
Sen başka heveslerde kanatlanıp giderken
Ben hep yanlış yollarda yavrumla uçuyorum.
Kaf dağının ardında Simurg'u görüyorum.
Cıvıldıyor bir nota kendimden geçiyorum
Dermansız hep mahlukat ben sırrı biliyorum
Bir tek kendi yarama merhem olamıyorum
O sırrın gölgesinde şifa dağıtırken ben
Gözyaşlarımla hergün ateş söndürüyorum...

Zehra Balsatar

Anne

Anneye şiir yazılamaz ki
O bir varoluş meselesidir
Bir kaç ay karnında, bir kaç yıl göğsünde
Bir ömür yüreğinde taşır yavrusunu
Annenin kalbi şiirden de şiir,
Evladım dediği şirinden de şirindir.
En iyi kim hatırlar anneyi
Buz gibi yataktanenin
Demir ranzalarına çarpan
Annesiz kalanların göz yaşları bilir
Sevinçli bir günde arayamayanlar
Yengenin merhametine kalanlar
Teyzenin insafında anneyi arayanlar
Anne olmak için çabalayan ablalar bilir
Annesiz kalan bilir anneyi ve annesizliği
Annesini kaybeden herşeyi kaybetmiştir
Bir dize kafayı yaslamamanın rahatlığını
Bir saça dokunmanın büyüünü
Herkeste onu arar her dokunuşta...
Anne umuttur, anne sevinçtir
Anne limandır dert yükünü atmaya
Tüm yemeklerde aradığın tat
Tüm uykulara huzurlu gölge
Terliği ıskalamak için atan
Evladı düşse en çok kendi yanan
Anne seçilmiştir, rahmet dokuyan
Anne kutsanmıştır , insan doğuran...
Anne tanrının yarattığıdır,
Anne yaratma makinasıdır
Bazısı şahane, bazısı harikadır.
Ancak bazı makinalar üretim hatasıdır!

Zehra Balsatar

Araf

Son kez adımız yazılı yanyana
Bir özüñ çığığında
Vazgecemeyecek kadar sevip
Affedemeyeceğı kadar kırıldığında
Tıpkı ruhlarımız gibi kaldık arafta...

Zehra Balsatar

Ayraç

Ya bu acı bana büyük
Ya da ben çok küçük...
Ve sen...
Fotoğrafi kitabımda
İsmi kalbimde
Varlığı hayatımda ayraç olan
Bundan haberi bile olmayan
Hala çok tanıdıkısın rüyada...
İlk kez gerçekten sevilip
Bunu anlamayacak kadar
Sevgiden uzak olan
Şimdi bütün şiirler güzeldir
Mahlasında sen varsan...

Zehra Balsatar

Başlangıç

kaç hoşçakal dedim de
veda edemedim sana
çok kez boynuna sarılıp
kokunu çekmek istedim
durdum öylece
her defasında yalnız olmak
kendim olmak için çırpındıkça
eksik kaldı bir yanım
seni nereye gidersem
sinemde taşıyacağım
sol yanımda...
değilmi ki kader
geç kaldıklarımız
belki de doğru sandıklarımız
hep aldanişlarımız
sersemlik ve hatta
yine yeni başlangıçlarımız...

Zehra Balsatar

Boş

Bir deftere sığmaz elbet
Ne yaşananlar ne yaşanacaklar...
Sadece işlerini taşır
Kişilerin işlerini...
Derin yaralara tuz basar
Küllerinden yeniden doğar insan
Okudukça
Sararmış sayfalarda bulur
Kendinden çıktığına emin olmadığı cümleleri...

Sayfalar hiçbir şeydir
Cümleler hiçbir şey
Kağıtlar hiçbir şey
Bir hiçliğin içinde kaybolmuşsa duygular...
Bir hiç olmuşsa yaşanan güzel duygular...

Zehra Balsatar

Darağacı ve Masum

İlk kar tanesi düşerken bu şehre
Yabancıydık bu sokakların ikimiz

İlk güneş vururken aya, karaya
Aynı ışığın gölgesindeydik ikimiz

İlk yemiş açarken baharda yazda
Zerresiydik bu evrenin ikimiz

İlk çiçek açarken göğre bir anda
Arının kanadındaydık ikimiz

İlk ruhlar devşirilirken yanyana
El ele tutuşup kaybolandık ikimiz

İlk yaprak düşerken semadan arza
Kuşun kanadında rüzgardık ikimiz

İlk masum giyerken o ağır gömleği
Darağacı önünde nöbetteydik ikimiz

İlk yağmur tanesi düşerken suya
Aynı suçun ortağıydık ikimiz.

Zehra Balsatar

Deccal

Karınca karargahı gibi gizli ve çetin
İçimin dağları aşkın, suları serin
Küçüldü gözümde adın değerini
Kargalara atılsan yemez leşini
Bin göz yaşı döksen geçmez acısı
Bu ah seni öldürmez de yaşatmaz beni
Tükürseler yüzüne sen çalarsın sazı
Demişti ki çok eskiden dervişin biri
'Arlıyı öldürür bir saman çöpü
Arsıza süngü de batmıyor oğul'
Belki de zaten değildir yurdum
Bu dünyada çok durdum çok da yoruldum
Kaçtım bazı koştum acı tatlı yoğruldu
Neçe gezdim neçe tozdum boşa koşturdum
Yok sana bir sistem bitti sualim sorgum
Kavgam kendimleymiş şimdi duruldum
Zehrime kandım ben şerbetin içtim
Sinemde yaranla çokça dolaştım
Bu ah seni öldürmez de yaşatmaz beni
Aynaya bak gözündeki deccali dev
Arama şeytanda gör seni seni...

Zehra Balsatar

Dengi Dengine

Kabul sevdiceğim
Denk değil yaşadıklarımız
Ve yaşamadıklarımız
Denk değil kahkalarımız
Ve gözyaşlarımız
Denk değil heveslerimiz
Ve hayal kırıklığımız
Denk değil konuştuklarımız
Ve sustuklarımız
Denk değil öznelerimiz
Ve nesnelerimiz
Denk değil kavuştuklarımız
Ve ayrılıklarımız
Denk değil inceliklerimiz
Ve kırgınlıklarımız
Denk değil sevmelerimiz
Ve vazgeçişlerimiz
Denk değil uçurtmalarımız
Ve gökyüzümüz
Denk değil kanatlarımız
Ve uçuşlarımız
Denk değil cennetlerimiz
Ve cehennemlerimiz...

Zehra Balsatar

Garip

Yollardayım bir garip halde
Ağzımda bir türkü
Çantamda sigara
Çakmağım yok yine

Yollardayım bir garip serap
Boğazımda düğüm
Aklımda ismin
Ben yine kördüğüm

Yollardayım bir garip dünya
Yumdum gözümü
Açtım gönlümü
Eş gözler, eş ruhlara

Yollardayım bir garip türkü
Biraz sessizlik biraz huzur
Biraz mutluluk biraz umut
Biraz samimiyet
Çokça samimi niyet...

Zehra Balsatar

Gizem

Yenildim sonunda
Dönemem sana
Ne kadar sevsem de
Sadece ben ve senin hatıraların...

Unutmadım seni
Bir ismin kaldı geriye bir fotoğrafın
Hala başucumda
Hayalimde...
Her gün her an
Satır satır cümle cümle...
Ben kimseye anlatamadım
Yokluğunun ne denli acıttığını
Bir tek kötü sözünü bile hatırlamadığımı
Uykusuz gecelerin gündüzüne açılan
Tek kapı olduğunu

Kendimle bile konuşamadım hatta
Sen anlarsın elbette, bir bakıştan
Kaçırılmış tek bir bakıştan bile...

Zehra Balsatar

Gögercin

Çözülür dilim sana sustuklarımda
Şilemediğim hüznün şiir olur
Bitiremediğim ne varsa
Bir şiir mısrasında savrulur
Dökülür heceler gecenin kollarına
Ruhum boğulurken
Ağrısı sarmaşık gibi
Fırtınalar boy verir kalbimin deryasında
Sözlerinde riya
Gözlerinde korku
Ne soru kaldı ne cevap
Ne aşk kaldı ne savaş
Doyuramadık bu sevdayı
Bitiremedik, yetişemedik
Altından kalkamadık
Üstünden de geledik

Duyamadım gidişini ayak seslerinin
Yormadan yol alamadı ayaklarımız
Hani dedin ya benim türküm uymadı
Senin gönül sazına canım
Türkünü değiştirmeni çok bekledik

Velhasıl bir değil iki ayrı duman
Tüter ayrı evlerin bacasından
Boğarcasına yürekleri
Kördüğüm gibi bu çingiraklı zehir
Sana dokunmamak zindan
Sana dokunmak ruhun ölümü
Kokun cennet
Tenin cehennem
Ben mahzun
Hatırlamak mankurdu beynimin
Unutmak soluksuz kalmak
Bir adımız kaldı geriye iki gözüm.
Yazlarına baharına ulaşmaya çalışırken
Kışında donduk bu gökyüzünün
Riyakar ayazlar çarptı tüm ihtimalleri
Huzuru koklamadan vurdu yalanların
Ayrı ayrı sahillere bizi...

Bir gögercin kanatlandı yüreğimden
Şirin adını andı çok kez can çekti
Bu kez zeytindalı yok yanında
Ağzında sarı bir çiçek
Yalanları bitenleri ve noksanları
Muştulayan
Kırılğan ürkek uçuşu sana
Bir kiraz ağacında dinlenir belki
Yüreğini dağlamadan
Sen de sür deli atını yeni yollara

Bilmediğim bir sen dert olmuş bana!
Aç biraz pencereni bu gece
Bir göğercin uğrar camına
Ya da bir baykuş öter benim damımda
Üzülme olanda da bir hayır var olmayanda da
Ziyadesiyle mağrur gidiyorum yalnızlığa
Ve bilki bu son şiir değil fakat sana son veda...

Zehra Balsatar

Gül Hadicem

Saçların bahar dalları
Gözlerin açmış zerdali
Kırpiklerin ok misali
Hadicelerin en güzeli...

Ceylan gibi hep sekersin
Sevene çok naz edersin
Annecim der eritirsin
Hadicelerin en güzeli

Çok akıllı çok sevimli
Şorar öğrenir herşeyi
Üzse de alır gönlümü
Hadicelerin en güzeli

Yemek, uyku çok sevmezsin
Oyun ilgi hep istersin
Kalbimde hiç eksilmezsin
Hadicelerin en güzeli

Anneliği tattım senle
Yeniden doğdum belki de
Seni değil kendimi de
Sevdim balam Gül Hadice...

Şana derim canım kızım
Ömre değer yüzün gözün
Evlat baldan şirin özün
Yanakları gül Hadice...

Öpüp koklayayım diye
Doyurayım has sevgiye
Rabbimden bana hediye
Tabiatı bal Hadicem

Zehra Balsatar

Gölüş

Bir gülüşü vardı
Hem inci hem mercan
Bir gülüş ki,
Mevsime bahar getiren

Sahi kimden öğrenmişti
Böylesine güzel gülmeyi
Nabzı durduran
Kalbi alev alev yakan
Yaralara merhem olan
Bir gülüşü vardı
Dalda çiçek
Bülbülde gül
Çölde su

Bir gülüş ki
Destanlara sığmayan
Görünce tüm geçmişi unutturan
Bir gülüş ki unutulmayan...
Yüzünü unutsan bile
Hatıralardan çıkmayan
Bir gülüş ki
Tüm gamzeleri sönük bırakan...

Zehra Balsatar

Güneş Hasret

Ruhumun derinliklerine bir hasret işlemiş ki
Yar eli değse de sineye bu bedene vuslat yok
Kırpiklerden damlayan yaş,
İstemeyen bir gönül çelişki
Bu senede kavuşmak yok ey can, vuslat yok

Her bahar sana açmak için kaparım
Gönül sarayımı, tek tek her yaprağımı nevbaharım,
Ama sen gelmediğindendir sonbaharım
Seninle olamamak varlık içinde yokluk
Bunadır tek isyanım

Toprak özüme yanmak düştü ne çare
Gönül garip gönül bitkin biçare
Varıp senin yalan dünya kadehinde
Mest olayım yok olayım tek çare...

Güneşi kaybeden hayatı kaybeder ya
Ben son demde hep derd-ü figandayım
Sensizliği tattığım günden beri Ey ☐☐ Güneş !
Zifiri katran gecenin kollarında yanmaktayım...

Zehra Balsatar

Haziran Muştusu

Bu gize yetmiyor akıl yetmiyor sır
Nasıl birleşt i onca altın ve bakır
Hangi demirle telle doladın yüreğini
Anlat yine dinleyeyim o kadife sesini...
İndir o kalkanları, tankları , mermileri
Taşları sopaları, tanı içindeki seni
Yunus deyu bir sen var senden içeri

Heceler kanatlandı aynı gökyüzü altında
Senin zihninden akan belirir kalemimde
Hayran hayran bıraktım geride anıları
O mağrur o mutlu o sevgi dolu fotoğrafları

Boynunu vurdum bazı şiirlerin
Kim bilir belki çıkar da birileri
Unutturur gözlerindeki gözlerimi
Unutturur yüreğimdeki yüreğini
Çağır o vakit yeryüzündeki tüm şairleri
Koştursunlar ardından bütün kelimeleri
Mümkünse bir dizesinde katletsinler
Ya bendeki seni, ya sendeki beni...
Sulara bıraktım bazı hisleri, kelimeleri
Kırpiklerimle beraber düşe kalka akıyor incileri
Şiirler yazıyorum ve fakat;
Bir hikaye kitabı gibi hatırlıyorum seni...

Kuşların cıvıltıları ile başlıyor o hikaye
Haziran muştusu ile bakıyorlar birbirine
Kimsecikler yok, bir dağın tepesinde
Tatlı tatlı esen bir rüzgar, hışırtılı ağaçlar
Su içiyor bu kuşlar birbirinin ağzından
Aşktan mı yoksa çok susamaktan mı bilmem
Birlikte aynı dala konsa da bir müddet
Aynı göğün içinde kanat çırpamadılar
Ayrı ayrı yön lere doğru özgürce uçuştular...

Zehra Balsatar

Herkese ve Hiçkimseye

HERKESE VE HİÇ KİMSEYE
Sana bakınca
Bir hikaye dökülür kalemimden
Bahar çiçeğe,
Yazlar meyveye durur
Kaç ömür biçmiştim sana
Mevsim bile değmedi şu dallarıma
Seni göremediğimde kış geldi demek...
Oysa sen,
Sen ise kış günü kar yağarken
Gün batımı seyretmek istersin
Sen de haklısın bayım
Az sevip çok sevişmek istiyor herkes
Görmediğini sevmiyor artık çoğu kimse
Emeğe karşılık gelmiyor artık sevdalar
Sevdalar ayrılığa dahil bile değil
Kimse yas tutmuyor gidenin ardından
Gidenin acısını gelenle kapatıyor herkes
Acısı taşınmıyor yüreklerde verilen sözlerin
Bu asır yürek sancısı!
Gerçek bir kalp taşıyan herkeste...
Siz ise bayım kronik bir kalp hastası...

Zehra Balsatar

İki Özgür Kuş

Hangi rüzgar getirir bana kokunu
Hangi yağmur anlatır gözlerimin nemini
Hangi yalan sevdada arayacaksın teselliyi
Hangi gecenin olmadı sana da sabahı...

Hangisi ruha daha çok elem
Gitmenin acısı mı?
Kalmanın çaresizliği mi?
Ki ben seni hep taşırım sol yanımda.
Ağırlaşmış müebbet gibi şirin çehreni...

Kendimle kavgalı kendimle küsüm bu günlerde
Sana kızgın, kendime gönül koyarım yine de
Yokluğuna adım adım alışıyor insan.
Daha acısıysa alışmanın verdiği hissizliğe...

Derdim ki yıllar yılı
Kim şiir yazdırılabilir ki Zehra'ya
Kim değer ki bu saatten sonra
Kelam dizip, kalem oynatmaya
Değil mi ki sen sevdanın en hası
Sen özlem
Sen hasret
Sen pranga
Düşümde,
Düşlerimde...
Ver bana beni!
Kendim bile değilim gittiğinden beri...
Neydi diye soruyorum o günden beri
Seni sevdiğim kadar kendimi sevdim
Bendeki seni...

Şimdi iki tutsak kuş gibiyiz,
Kanatlarımız var uçamıyoruz.
Gökyüzümüz var bakamıyoruz.
Kafesimiz yok kaçamıyoruz.
Şimdi tutsak ama iki özgür kuş gibiyiz...

Zehra Balsatar

İkiz Alev

Gölüyorken gördüm
Yüreginin ardını
Mutluydu şakıyordu sesin
Keyifli keyifli tütmedeydi ruhun
Tatlı tatlı bakıyordu gözlerin
İkiz alevdik birbirini ısıtan
Kendimiz gibi koktuğumuz
Kendimiz olarak açtığımız
Tek bahçe bizdik
Kokuyordu çiçek
Uçuyordu böcek
Geçiyordu bulut
Esiyordu tatlı tatlı rüzgar
Umrumuzda mı düz mü,
Yuvarlak mı dünya?
Birlikteyken dönüyor
Ayrıyken duruyordu zaman...
Sen inanmasan da bir son var
Bir de berzahtaki o başlangıç
Ruhlarımız aşınaydı birbirine
Görür görmez anladım...
Ünlü mü bilmem
Bir şairin dediği gibi
'Çok önceden rastlaşacaktık.'

Zehra Balsatar

Kabir Ve Ağıt

Adım adım azalıyor
Bir yumağı çözer gibi
Gün be gün kapanıyor
Bir mezarı örter gibi
Anladım yaralı atların
Niçin vurulduğunu
Acılar ağıdı geçince
İnsanın sonsuza varmak için
Sağrısı patalayana dek
Hasretle koştuğunu
Beden acısı bir hiçmiş
Ruh çekince kabir dünyada başlıyormuş
Bir insan kendine ağıt yakabilir mi?
Yakabiliyormuş...

Zehra Balsatar

Karabatak

Seni düşünecekse aklım utansın
Yüzüne bakarsa gözüm utansın
Anarsa adını dilim utansın
Düşen karabatağına gönlüm utansın
Tekrar çıkarsa yollarım sana
Yazıldığı yerden kalem utansın

Sana ayırdığım zaman utansın
Gerçeği görmeyen gözün utansın
Yalan yuva yapmış dilin utansın
Sevda nedir bilmez gönlün utansın
Aynaya bakarken yüzün utansın
Utanmak ulvi bir erdem,
Utanmak bilmeyen ruhun uyansın!

Zehra Balsatar

Kör Baykuş

Bir gönül inceliğinden muzdarip
Bırak diyor o gemi batsın ne garip
Her hayal gerçeğe her rüya sabaha
Kavuşmuyor gör bak zehirli bu vaha!

Şeni tanımadan önce sana vuruldum
İnsanlar birbirini vuruyordu yorulдум
Dinlendik bir müddet yola koyuldum
Sevmekten değil zehrinden boğuldum

Göğsümün içinde saklı çekmeceler
İçinde ölmüş onca masum kelebekler
Kim bilir bir daha ne zaman dirilecekler?
Kör baykuşlar hangi damlarda tüneyecekler?

Kimse daha fazla gizleyemez gerçek yüzünü
Elde ettim sanınca tutmaz hiçbir sözünü
Değişen sen olursun dört aç iki gözünü
Dışını bilmem de çok çirkinmiş gördüm özünü!

Zehra Balsatar

Kör Kuyu

Kaybetmekten korktuğum ne varsa
Bıraktım...
Ölmekten daha kötü şeyler varmış
Anladım...
Yalnız kalmaktan daha kötüsü
Geç kalmakmış
Uşandım...
Ağlamak ne kolaymış
Kıvrandım...
Saatlerce günlerce aylarca
Ağlayamadım...
Sabahladım kenan ilinde
Kör kuyuların en dibini gördüm...
Çıkamadım.
Ölene kadar seveceğim
Ölsem bile affedemeyeceğimmiş
Tanıdım...
Azad ettim
Tüm sevmeleri ve bekleyişleri...
Vazgeçtim...
Şimdi tutsak değiliz sevmelere...
İlk önce gülüşler unutuluyormuş...
Hatırlayamadım...
En çok sesler özleniyormuş
Duyamadım...

Zehra Balsatar

Küçüğüm

Küçüktü ellerin
Gözlerin
Yüreğin

Tek tek dokundum onlara
Kokladım seni,
"Hoşgeldin" dedim
Kokunu farklı bir alemden almıştın
Daha önce hiç duyumsamadığım.
Büyüyordun her geçen gün
Ellerimde, gözlerindeki, yüreğimde...

Bir abla sıcaklığıyla değil
Anne sıcaklığı kadar en az...

İlk adımlarını atmaya başladın
Lakin duramadın sen
Acıların kucağına atladın

Öyle masum baktıkça
Yüreğimi yaktın, kanattın
Daralttın , ağlattın

Gözlerindeki hüznün
Yaşayacaklarının habercisi miydi yoksa
Yaşamadıklarının eksikliği mi?
Bilinmez ama o durgunluğun var ya ;
Benden başka kimseye anlatamadığın
Suskun hallerin

Her ne kadar sana yakınsam
O kadar sendim, seninleyim

Ey can! Candan öte yürek yaram
Sensiz gurbette geçen her gecem
Adını her andığımda
Gözlerimin dolu dolu olmasını soruyorlar
Anlatamam...

Çocuğunun ateşlerde kaldığını
Bilen bir anne gibi yanar içim

Senin öyle huzursuz, çaresiz ve yalnız,
Bir şeyler anlatmaya çalışman
Beni en çok divaneye çeviren Ey Can!
Kalp atışlarımı hızlandıran
Kafamı ellerimin arasına alıp
Gözlerimi kapattıran
Ama ellerimden hiç bir şey gelmezken
Bir gün gelir de büyürsen
Seni görür veya görmezsem
Gözlerindeki o hüznün adını bilen bir ablan olduğunu unutma

Can Haktan'ıma

Zehra Balsatar

Mahşer

Bazı kavuşmalar
Mahşere kalmalı...
Sahte bir mutluluk yerine
Sade bir yalnızlık belki de
Tek ihtiyacımız olan
Kurtulmak fazlalıklardan
Yanlış iliklenen düğmelerden
Hatalardan ibaret nilüferlerden
Gitmeli insan arkasına bile bakmadan
Kurtulmalı çorap gibi örülmüş anılardan
Hayallerden ve fotoğraflardan
Birer birer silinen yüzlerden...
Sahi kaç kez kırılabilir en fazla insan
Kaç yara alınca durmaz damarda kan
Ne zaman dikiş tutmaz en derin yaran
Hevesler vurulunca en sevdiğini silah tutan

Yaşanan her gün bir dert olduğunda
Geceler dost aynalar düşman baktığında
Saçlarındaki beyazla, tartıdaki kendinle
İçindeki çocukla kavga başladıığında
Uykuların ecel soluduğunda
Hevesler yerini rüyalara bıraktığında
İnsan yeniden arıyor kendini
En son nerde bıraktın gülüşlerini
Gözlerindeki ışığı
Dilindeki söylenmemiş sözleri
Gezilmemiş yerleri
Yürünmemiş yolları
Tutulmamış elleri
Biten umutları
Yok yere geçip giden günleri
Ve bazı hesaplaşmalar mahşere kalmalı...

Zehra Balsatar

Mektup

Bu kez kalbiyle okuyordu satırları
Okumak zihin işiydi oysa
Farklı bir mürekkep farklı bir hokka
Okudukça düşünüyordu
Aşkı, kederi, kaderi, yaşamı,
Sonsuzluğu ve sonu...

Bir el uzandı sonsuz boşluktan
Yüreği taştan
Avcunda ışık
Tutkulu ve onurlu
Yaşamı ve ölümü sezmiş
Büyük bir umudu
Taşmış bir öfkesi
Yalandan hayalleri
Satır satır
Cümlelerden dökülüyor
Sıkışmış yüreği
Sakladığını sanıyor ama
Adeta bir muamma
Ölüme sığınan bir cesaret
Bezgin ve sakın
Bulmuş sırrını kaderin
Görmese de hissedem
Ruhunun damlasıydı
Birer birer dökülen...

Bir mektup gelmişti
Dünyanın dışında bir yerde
Buluşma teklif etmişti
Adressiz, isimsiz, tarihsiz,
Çıkar gütmemişti...
Yüreğinin derinliklerine inmişken
Bu mektup da nerden çıkmıştı?
Kendisi onu unutturken
O adresini bulmuştu.

Cennet bahçesi aralanırken
Cehennem çukuru da görünmüştü
Utanç ve öfke, sevgi ve nefret
Denk düşmüştü
İşıltılı bir soysuzluk
Kaç yada yaşat...
Ya da reset tuşuna bas
Yazgını yeniden başlat...

Zehra Balsatar

Mirror

Love, a garden, you are a gardener,
You have broken the flower of trust,
You have made the colors of love pale.

Love, a sea, you are a captain,
You have sunk the ship of trust,
You have calmed the waves of love.

Love, a poem, you are a poet,
You have erased the string of trust,
You have silenced the melody of love.

Love is a mirror, you are a reflection,
You have broken the mirror of trust,
You have smashed the face of love!

Zehra Balsatar

Misal

Ey karanlıklar aydınlatan Zât !
Daha yüce misal yaratmamış Hâk.
Gönlüm çağdaşındır mücrim muhakkak,
Süt kardeşin değil Şeyma olarak,
Kızın değil lakin Zehra olarak.
Yarab! Bizi haşret ümmet olarak...

Zehra Balsatar

Nükleer Sevdalar

Nükleer sevdalar yükledik birbirimize
Bir daha sevmemek üzere
Yapılan anlaşmalar
Bir daha acı çekmemek üzere
Sözleşilmiş arkadaş toplantıları
Kimseye güvenmemek üzere
İçilmiş antlar...
Hepsi boşa çıkıyor bir gün
Gün geliyor tüm acı ve tecrübene rağmen
Bambaşka olduğunu düşündüğün biri çıkıyor
Karşına geçip 'teslim ol!' diyor
Herşeyi yavaşça bir kenara bırakıp
'İşte buradayım' diyorsun
Ve 'niyet ettim yeniden sevmeye'
Niyet ettik yeniden yenilmeye
Kalp sevince kazanan olmuyor
Bu mücadelenin...
Geçen defa gazi olmuştun ya
Öyleyse
Bu kez can vermeye hazır ol!
Ne mutlu ki hala bir kalbimiz var
Sonunda yok olacağına emin olsan da
Bir başka nükleer savaş uğruna
Sevmeye hazır, yenilmeye hazır
Tatmaya hazır, almaya ve vermeye
Hatta bırakıp gitmeye de hazır.

Zehra Balsatar

Öğretmen

Muhammed'in ışııyla aydınlanır dünya,
O'nun adıyla coşar, sevinir her can.
O, bir öğretmen, bir rehber, bir baba,
O'nun yolunda yürümek, en güzel sada.

O, merhametin ve sevginin sembolü,
O'nun adıyla başlar her türlü övgü.
O, adaletin ve dürüstlüğün simgesi,
O'nun yolunda yürümek, en güzel görgü

O, bir peygamber, bir lider, bir beşer,
O'nun salâtıyladır, her türlü seyrüsefer
O, sabrın ve hoşgörünün örneği,
O'nun yolunda yürümek, yolların en güzeli.

O, bir elçi, bir kılavuz, bir ışık,
O'nun adıyla yankılanır doğru olan her şık
O, tevazuda toprak gibi engin
O'nun yolunda yürüyen ahrette de en zengin

Zehra Balsatar

Örümceğin Ağları

Geçtiğin sokaklar bir serçenin çeliyor ayağını
Attığın adımlar yollara çiziyor haritanı
Bilsen nasıl teşne gözlerim gözlerine,
Ruhum ruhuna, sesim sesine, elim eline...

Taş kalbinde maden, bir ben mi görüyorum?
O tatlı dilden zehir, bir ben mi duyuyorum?
Geçmiş geceye ninni, bir sen mi örtüyorsun?
Avunmak ne de boşmuş, bir sen mi üşüyorsun?

İnsan sevdiğine verir mi hiç bir zarar?
Sevip oyun oynarsan bu kime, neye yarar?
Sonunda onu yutar örümceğin ağları.
Tut ki kazanan sensin; sever mi insan aynı?
Arasan da yolları, aşsan da hep dağları
İster zemzem ol toprağa istersen ab-ı hayat
Sonunda kapatacak ecelin tüm çağları...

Zehra Balsatar

Öze Yabancı

Bu ilk yaralanışım değil aslında
Kaç kez yazarken kırdım kalemi
Kaç gece uyandım böldüm geceyi
Kaç kez dua ederken eğdim yüzümü

Utandım kanatsız uçmak isterken
Ben sana onlarca sözler dizerken
Sana üslup nedir gösteremedim...
Onlarca hayal kurdurdun sonra
Yolumda tek bir çiçek açtıramadın
Vurduğun her yerde güller açmaz bak
Sen bu çıkarsız sevdayı pek haketmedin...

Anladım her çiçek her toprakta açmaz
Her sevda bedeni aynı kuşatmaz
Çokça sevse de insan aynı kalamaz
Özün yanmaz sönmez ise bu aşk olamaz

Zehra Balsatar

Özledim

Yüzündeki her mimiği ve çizgiyi özledim.
Gülüşünü,
Pervasızca karşımda yemek yemeni özledim.
İçten içten sarılmanı,
Sarılıp koklamanı,
Kokunu içime çekmeyi özledim.
Salına salına yürüyerek bana gelmeni,
Heyecanlı heyecanlı bir şeyler anlatmanı özledim. Kuşlar gibi özgür oluşunu
ama kanatlarının altında bana da yer açmanı,
Aniden attığın şen kahkahalarını özledim.
Sesinle uyanıp uyumayı,
Bana dokunmanı özledim.
Dokunduğunda her hücremde bile
Seni hissetmeyi,
Yalandan da olsa beni sevmeni özledim.
Seni özlemeyi de özledim....
#uzak

Zehra Balsatar

Papatya Baharı

BANA BAHARLARDA GELDİN SEN
YÜREGİMDE HER GÜN BİR ÇİÇEK
PAPATYA BAHARI GETİRDİN BİR TEK
SEVİYORSUN, SEVMİYORSUN,
SEVİYORSUN SEVMİYORSUN,
SEVİYORSUN, SEVMİYORSUN...

Zehra Balsatar

Pusula

Düşünceler boyanır mı,
Boşlukta yüzüyorken?
Işık yoksa boyanmaz,
İlmeğinden kopsa da
Kaderden kaçan olmaz
İpliği dolanırken ayaklarına
Sarılıp ağlarken geçmez yaralarına...
Şifa bulunmuyor herhangi bir şişede...

Yüzü koyun yatarken,
Uykuya dalınır mı?
Önce söndürüp tüm ışıkları
Sonra karanlıkta kalan
Sen misin yıldızlar mı?

İnsanoğlu bu ya ait olduğu ruha,
Açar nedensiz türlü türlü çok yara...
Gönle giren silinmez meçhule bile aksa
Bir nota gibi keskin, bir beste kadar asi
Her akoru tutmayan o mağrur ağır beste

Güneşi ipe asan geçmişe uyanacak
Sonsuz karanlıklarda yuvarlanacak
Bahtiyarım yok bir şey yas tutacak
Adımız sonsuza birlikte yazılacak

Birkaç metre yakın
Binlerce ışık yılı uzaklıkta...
Nasıl ki kuzeyi gösteriyorsa her pusula
Seven yürekler de tıpkı öylece...

Zehra Balsatar

Rubai

İçimi yakan bir sızı inceden ince
Haddi belli olmaz gece sarınca
Leyla hastalığı derler garip sevince
Garip selvi boyluya kül olmak ister

Zehra Balsatar

Rüya ve Gizem

Rüyalar renkli artık
Hayallerse siyah beyaz
Giydiğimiz tüm siyahlar yaslı
Camlar kırık, kaçmalı
Yürek parçalandı
Kalemler kırıldı
Üç farklı yol belirdi
Mutluluk saçan bir tuzak,
Yıkık bir liman,
Ucunda beyazın görüldüğü
Karanlık bir tünel...
Kader sert estiğinde
Ruh dalga dalga savrulur
On yıl katan ömrüne bir günde
Geri kalan tüm hayatını çalar.
Böyle anlarda nedendir hayatlar hep gri
Yeşile, sarıya ve maviye hasret
Yaşanmamış günlerin hırsız...

Ve vicdanın senin mengenen olmalı
Adalet terazin seslenmeli sana
Başkaları seni Tanrı'ya şikayet etmeden
Gerçeklik insanı büklüm büklüm etmeli bazen
Hani ya tam kavuştum derken
Ya da terk edildim çok severken
Hiçbir şeyin bize ait olmadığını
Birçok şeyin hiç bizim olmadığını
O gizemli an büyütür seni
Başkalarını daha az
Kendini daha çok sevmeye başlarsın
Herşeye ve herkese inat
Gurur duyarsın vicdanının ibresiyle
Yanlış yapmadım dersin
Hiçbir ışık görmesen de
Kimsenin ışığını kesmezsin
Sana çelme takana
Sen kalkması için güç verirsin....
Gurur duy kendinle
Dosdoğru oldunsa fitratın gibi
Söz çıkmadı ise yalan ağzından
Vicdanınla göğüs göğüse
Çok zamanlar olacak çarpıştığın
Yara da alacaksın çok yaralayacaksın da
Nefsinle girmedığın mücadeleyi
Vicdanınla görürsün
Ve bil ki gerçeğiyle irtibatı kaybeden
Vicdanıyla savaşını çoktan bitirmiştir.
Dudaklarımda hoşçakal değil
Başka bir cümle
Keşke sevgiden anlayan biri olsaydın...

Zehra Balsatar

Sâki

Göklerin en grisi saplandı yüreğime
Sevda kınında geldi uyku ansızın ve sinsice
Gecedен kara sabahlar doldurdum günlerime
Hiç hesapta yokken beni yok etti ince ince...

Adın andım da çıktım bu kara zindanlardan
Yorulduğum insanların bu bitmez kavgasından
Arzuhalimi yazdım faniler kuytusundan
Belki duyulur sesim Yusufun kuyusundan
Arzum dileğim şudur dua gibi dilimden:
'Af dileyen' diye ismim geçsin katında
Uyanıp tüm uykudan sana aymak gönülden.

Sen ki, sana açan elleri geriye çevirmezsin
Verdiğin hiç bir derde naz etmem bilen sensin
Gör ki yorgun düştü sadr şifa kaynağı sensin
Gördüğüm tüm düşleri hayra çıkaran sensin

Sen onlardan münezzeh, zaman mekan elinde
'Ol' dedin oldu alem ezel ebed seninle
Ben fani can ölümlü çare hüküm katında
Şifa umduğum sensin yazgı kalem elinde!

Değişir cümle canlar, ruhlar dolanır baki
Dünyada herşey eskir güzel olan da kat-i
'Affedilen' yazılsın mahlasım sende kâfi
İnsanlar dese bile arkamdan oldu(öldü) sâki...

Zehra Balsatar

Sanık

Farklı şiirlerin mahlasındayız artık
Adımız eş anlamlı bile yazılamaz
Ne yazık...
Sözler yalan, bakışlar sanık
Tasadüf değil ya bütün bu olasılık
Tüm hisler tuzak
Umutlarda çok ama çok uzak
Gökteki yıldızlar kadar ırak
Burası son liman ağla ve bırak...

Zehra Balsatar

Senin İçin Ağladım

Bu gün ilk defa
Biri için ağladım
Bu gün ilk defa, senin için
Sahip olamadım gözyaşlarıma
Sendin o gözümde süzülüp akan
Bu gün seninle ıslandı yanaklarım
Öyle bir tutkuyla sevdim ki seni;
Daha adı konmadı bu sevdanın
Ne duyuldu ne görüldü böylesi
Belki en mutlu anı rüyaların
Ya da hayallerin bir adım ötesi
Böylesine esiri olmuşken gözlerinin
Senden uzak, senden ayrı kalmak
Veya adını bile anmak ayrılığın
O zaman son çırpınışı olacak
Delicesine atan bu yüreğimin.

Bu gün bir başka buruktu içim
Bak işte şu kalbimin çarpan sesi
İşte şu yaprak gibi titreyen ellerim
Durmadan seni yazdım adını kazdım
Nakış nakış her hücreme
Bugün senin için çok ağladım
Süzülüp inerken yanaklarımdan
Yeniden kutsadı seni gözyaşlarım...

Zehra Balsatar

Senin Yerine

Kahve gözlerin ufkumda batarken
Bir de senin yerine baktım dünyaya
Siyah saçlarımı da senin yerine taradım
Yaşadımsa senin yerine de yaşadım

Kırgındı kalbim yalnızlığıma
Eşsiz dostluğuna yar bulamadım
Heryeri dolandım durdum
İlk ve son dostum sen oldun

Tek sigara da senin için yaktım
Rüyamda görmek için uzandım yattım
Uyuyamadım dün gece kıvranıp durdum
Ağladım dün gece senin yerine...

Ölümsüz dostum Ceylan'a...

Zehra Balsatar

Serçeler

Gel bir kez daha gülelim
Bir kez daha ağlayalım
Bir kez daha küs olalım
Bir kez daha barışalım
Bir kez daha sarılalım
Bir kez daha düş olalım
Bir kez daha uyuyalım
Bir kez daha dans edelim
Bir kez daha koklaşalım
Bir kez daha şarkı söyleyelim
Gel bir kez daha saçmalayalım
Bir kez daha küfredelim
Bu lanet yalnızlığa...
Bir kez daha serçeler konsun dallarımıza
Bir kez daha aldanalım rengine bu dünyanın
Hiç kimse girmemiş gibi aramıza...

Zehra Balsatar

Serenad

Sen dolarsın içime çoğu zaman
Kimsesiz bir çocuk sevinciyle
Gördüğü yabancıyı anası sanan
Sevdi sanıp son dalına kadar yanan
Bir gülüşüne dünyaları sağdıran

Bir serenad olup düşer sensizlik geceme
Seymek yeterli iken ayrılık niye
Yağmur olup düşersin yanaklarıma
Hasretin bulaşır etime yüzüme gözüme

Ne uyak var ne kafiye bu şiirde
Şaire aşık olan bildiğini de unuttur diye
Her defasında küllerinden doğsun diye
Kimseyi öldürmedik içimizde
Seni bulurum ben baktığım her yerde
Bazen içimden geçen güzel bir sözde
Veya beklenmedik anda gördüğüm düşte
Belki bir şarkının tek hecesinde

Sen masumca gülümseyen her dudakta
Sen bana anlattığın her masalda
Sen söylediğim her şarkıda
Her sabah yeşeren umutlarımda

Öyle bir yol tuttum ki sana
Seninle her şeyin tadı başka
İçimde tutuşan kanatlar aşkına
İçimden gülümse ay gibi aşka

Hani sen bana arkadaş
Hani sen bana aş
Şimdi vakit uykusuzluk vakti
Adımları seyrelterek çıkarım yavaş yavaş

Zehra Balsatar

Sürgün

Bir bulut uzanmış ağaç dalına
İşi yok ne bu gün ne de yarınla
Varsın açmasın büyüsün kiraz
Gidenler sürgün kalanlar uraz

Bir yok oluş türküsünü besteliyor
Bu sessizlik limanında haykırışlar
Her sonbaharda bir yaprak gibi düşüyor
Yeni bir bahar için çocuklar gülüşüyor

Kül oldu hayaller birer birer yorgun
Örtülür anılar fotoğraflar solgun
Bir yudum ahtır elde son kalan
Verilen tüm sözler herşeymiş yalan

Zehra Balsatar

Toprak

Sığar mı bir yaşam bir ağıda
Ne söylense eksik kalır dillerde
İncirler kuşların gagasında
Alacalı bir gecede beden toprağa karıştı
Ruhlar gerçek hayata...
Ölüm hiç bu kadar anlamlı olmamıştı
Yaşamak bu kadar zor olmamalıydı...

Zehra Balsatar

Türkü

Susmuyor içimde derin çığlıklar
Hatıran pek acı kalbim sızılar
Ayrılık ölümden beter fısıldar
Adın mahnı kimi yüreğim yakar

Akrep ve yelkovan çetin bir harpte
Testere eliyle tamir var kalpte
Zamanı geriye almak mı çare ?
Boyadım bir ümit renklerden renge
Gösterdin rengini hem de kaç kere...

Adın anıldıkça sarardı benzim
Nar patladı, gül ezildi kirli gömleğim
Yokluğunda, yokluğuna türkü söyledim
Yakmak için seni gayrı gölleri seçtim
Bulmak için beni çölleri geçtim.

Hiç bir yüze bakıp oldun mu kurban?
Sevdim deyip derya deniz mi aştın?
Yanınca leblerin kaç feza gezdin?
Kaç kere süründün kaç kere doğdun?

Zehra Balsatar

Ufuk

Yağ yağmur ört üzerine rahmet yorganını
Bir zeytin dalı yaprak dökmüş sevincini
Fırtına getirmiş çorak toprakların nemini
Asalet ve zerafetle ıslatma vakti kirpikleri
Hasret ağır bir külçe yük gibi bağrımda
Dünya dönüyor ben dönüyorum da
Gün dönmüyor ufkumda...
Geceleri alacalı atlar dört tarafta
Perdeye düşen mızraklar savaşta
Bana uğramaz dediğin hakikat
Aynada kendine yansıyan suret
Hep bir hesap kitap çokça aldanış
Bile bile ateşlere attın sazımı
Söylediğin her söze dalım yandı
Gülüm yandı, ben yandım.
Seviyorsa yürek buna nasıl dayandı...

Zehra Balsatar

Yabancı

Usul usul yollarda yürürken
Gözlerin gözlerime değdi aniden
Bir yabancı 'merhaba'
Dökülüverdi apansız dilinden
Hiç bir dil yabancı olmamıştı
Duyduğum güne kadar bu kelimeden
Bir merhaba ancak bu kadar az iken
Çok şey anlattı film şeridinden
Çok kere vazgeçmişken hayallerimden
Hayalinden hiç gitmemişken
Yürüyorum yolların hangisidir
Sana çıkan bilmeden
Koşuyorum ömrümün sonuna
Yüreğim yüreğine henüz değmeden
Bu bitmez oyunu kim kazanacak
Sormuyorum hiç düşünmeden
Uyuyorum huzurun düşle karışık
O paslı hülyanı henüz silmeden
Varlığına aşınayken birbirimizin
Gençliğimiz tükeniyor korkular tükenmeden
Bir merhaba hiç bu kadar veda olmamıştı
Senden giderken ve sen bunu hiç sezmeden.

Zehra Balsatar

Yağmur

Yağmurlar yağırdı sen varken
Ben her gün uykuya yatmadan
Hayallerimin damlaları arasında seni izlerdim.
Herkes gibi ben de bitmeyeceğini sandığım
Bir hayalin arkasına saklandım,sakladım
Bizi, ikimizi...

Resim çizdim şiirlerle
Sözcüklerle boyadım ismimiz, sevgimizi...
Belki diye, bir şeyler değişir diye.

Sensiz kaldığım günden beri
Yağmurlar yağmıyor yüreğime
Yağmurdan sonra toprak kokusu kaldı sadece.
İçime çekiyorum hatıraları
Nefesim kesilene kadar bağrımda
Yüzünü taşımaya çalışıyorum hatırımda
Her geçen gün biraz daha siliniyor izlerin
Seni uzaktan izledikçe
Daha da çok düşünüyor tesellim
Düşüyorsun ellerimden,
Gözlerimden ve yüreğimden...

Çok geç anlıyorum seninki ne yağmur olmaktı
Ne kokun yağmur sonrası toprak
Seninki yeşil vermiş bataklık, çamur
Benimki kurak toprak hem çorak...

Seninki bir seldi vurup geçtin
Bir kasırga,bin deprem
Çığ gibi büyüyen bir sevgiyle yandım.
Sonunu bile bile gülüşüne kandım.

O gülüş ki; yağmur sonrası
Gök kuşağının verdiği his, mutluluk
Bin bir ren bir bir eda...
Sonra öğrendim bunu da,
Meğer gök kuşağı diye bir şey yokmuş.
Sadece güneşin yağmur tanesini
" Kırmayı" sonucu oluşturmuş.
Tıpkı hayallerim gibi
O da soyutmuş....

Artık ne hikaye, ne şiir
Ne güneş ne yağmur
Ne gök kuşağı ne hayaller
Sadece toprak kokusu ve hatıralar....

Zehra Balsatar

Yar Diyarı

Ey bağıında sılasını taşıdığım Karakoçan'ım!
Acısıyla,tatlısıyla,her şeyiyle baş tacım,
Taşına toprağına her zerrene canımı bağışlarım
Senden ayrı olmaktansa yok olsun bütün varlığım

Acı, mutlu gözyaşlarımızla birikmiş Kalecik Barajı
Şifa dağıtan Golan kaplıca'sı
Yılan gibi kıvrılan Ohi Çayı
Hiç mi merak etmezsiniz Karakoçan'ı?

Ağaç her daim yaprağıyla güzeldir
Karakoçan da mert insanıyla.
Konya Mevlana'sı ile güzeldir
Karakoçan Sefkar Baba'sıyla

Çocukluğumda efsanesiyle uyuduğum
Pilav Tepesi
Hep hayalini kurduğum Gelin Efsanesi
Ölürsem baş ucuma koyun
Kızılca'nın kızıl mermerini
Hasretini hep yüreğimde taşıdığım Karakoçan'ım

Yazında, kışında,sonbaharında
Görmeye değer yeşil ovalarınla
Baharda yükselen umutlarımla
Sana sevgimiz Kuruca Dağı'nı aştı
Karakoçan'ım

Zehra Balsatar

Yara

Kabuklu bir yara ile geziyorum
Koparıp atamadığım
Sevip sahip çıkamadığım
Ara sıra tatlı tatlı kaşınan
Kaşidikça yeniden kanayan
Kanadıkça yeniden kabuklanan
Aptal saptal bir döngü
Kırılmaya mahkum !

Gözlerinden tanırmış insan celladını
Gördüm ve tanıdım
Şimşek çaktı beynimde o an
Kalbim bir daha eskisi gibi çarpmadı
Sevdim ve tekrar yanıldım
Tüm yenilgilerden daha tatlı
Tüm sevmelerin üzerinde
Tüm hislerin en içteni
Hiç haketmediğin kadar gerçek
Hiç haketmediğim kadar ikiyüzlü...
Kabuk bağlamayan şu yara
Gizli değil artık aşık
Yalanlarından mütevellit...

Bazı yaralar bazı yaralardan daha derindir
Yastığında döndürür de uyutmaz insanı...
Gece gündüz ne yana dönsem...
Baktığım her yerde sen, her yüz biraz sen...
Bir bulut kadar kalabalıklar içinde yalnızız...
Ne fırtınalar koptu senden sonra bir bilsen
Yorulduğum dinmek bilmeyen medcezirlerden
Yuttuğum her söz şiir olur akar dilimden
Tuttuğumuz her şarkı bir anı şimdi zihnimde
Tek eksiklik kaldı senden hatırımda ,
Bir şarkı bile söylemiş değildin henüz bana...

Zehra Balsatar

Yarım Hikaye

Atiye artık sen mendil sella
Senle yol alınmaz bunu da anla
Senden kalan ne varsa
Kuytu bir köşeye gömdüm
Açtırma, açma.
Bir daha vurma ,
Öylece kırma ve yıkma...
Giderken yanına al bütün ezberlerini
Yürümediğimiz yolları
Toplamadığımız çiçekleri
Açamadığımız baharları
Söylenmemiş tüm güzel sözleri
Kapattığın aşk defterini
Çıkamadığımız yolculukları
O ince başlıklı hesaplarını
Hiç dinleyemediğimiz şarkıları
Hatta yazılmamış şiirleri
Hiç çekinmediğimiz fotoğrafları
Yapılmamış esprileri
İzlenmemiş filmleri
İçilmemiş çayları ve kahveleri
Senin olan sana ait ne varsa götür
Yarım kalan herşeyi
Yok olmaya mahkûm
Pişmanlıklarını, keşkelerini
Dökemediğin gözyaşlarını
Topla heybeni ve git...
Hergün başka sokaklarda kaybol
Pencereden boş boş saatlerce bakmanın
Anlamsızlığında sivrul
O gün bu şiirin yarım kalmış manasını
Yaşatmadığın herşeyi de anlayacaksın...
Yaşattığın her şeyi de yaşayacaksın...

Zehra Balsatar

Yaz Yağmuru ve Kelebek

Gördün mü hiç
Yazın yağın yağmuru
Duydun mu akıl almaz kokusunu
Ki en sevdiğim kokudur bilirsin
Seni tanımazdan önce
Ardından beliren
Renklerin cümbüşünü
Çektin mi içine hiç
Özünün kokusunu
Ki en sevdiğidir kelebeklerin
Kendimi tanımadan önce...
Damladı mı dudaklarına
Gökyüzüne bakarken
Bir damlası göz yaşlarıyla karışık
Sevgiyi ve yenilgiyi aynı anda yaşarken

Sahi sen hiç ağlar mısın?
Güldüğün kadar güzel...
Hıçkırıklara boğulur musun?
Kahkahaların gibi sesli...
Kelebektir o en başından beri
Göç etmeye meyilli
Kelebekler de şair olur
Yeterince severse
Hiçbir dala konmaz ki
Kokusunu sevmezse
Orada kalamaz ki dalına güvenmezse

Hiç merak ettin mi
Önce hevesleri mi
Yoksa kendisi mi ölür kelebeklerin
Yoksa baştan sona heves miydi uçmak için
Rengarenk...
Bildiğim bir şey var ki
Kelebekler uçarken ölür
Bir dal ararken
Yanlış baharda açan çiçekler
Öldürür keleşini
Bazıları hiç uçamadan ölmüş hatta
Soldurmadan hiç bir çiçeğı...
Kanat çırparken sonsuzluğa
Kandı kırılmış yaz yağmurlarında...
Uçamazmış bir daha...

Bir kelebek gelir bir gün
Şiirler açar baharına
Ömrü biter ve gider
Sen cıptığı kanatları hatırla
Gökkuşağı rengarenk kanatlarından tutuşur
Ve o çok sevdiği toprak kokusuna
Uçmağı olduğu gün kavuşur...

Zehra Balsatar

Yediveren

Hala öğrenemedin gül devşirmeyi
Güller açar, güller solar
Güller sever, güller nefret eder
Güller ağlar, güller güler
Her gül toprağında açar
Nazlı nazlı yaprak döker
Güller batar , güller kokar
Güller aleme bahar getirir
Güller yanar güller yakar
Güller sevda boyanır, güller açar

Her gülü bir sanma sakın
Tüm güller başka kokar aldanırsın
Sen bir güle amade bekleyemezken
Güller düştüğü toprakta demlenir yeniden
Boy verir yediveren, açar beklenmeden...

Zehra Balsatar

Yeni Rota

Gökyüzü, bir tuval, sonsuz ve serin,
Kuşların kanat çırpışlarına derin mi derin
Özgürlük, bir kuşun uçuşunda,
Bir bulutun süzülüşünde,
Gökyüzünde oluşan her desen,
Bir özgürlük şiiri, rahmetinin izinde.
Hani hep birşeylere benzetilen...

Kuşların gökyüzünde dansı,
Bir özgürlük senfonisi,
Her bir nota, bir özgürlük türküsü,
Her bir tını, bir özgürlük çağrısı...

Kuşlar, gökyüzünün ünsüz yıldızları,
Ayrılığın habercileri,
Birer birer uçarlar, gökyüzünün izcileri
Ayrılığın şairleri.

Ayrılık, bir kış rüzgarı gibi,
Acı ve sert ısığışı ile gelen
Kalplerinde birer yara,
Gözlerinde birer hüznü,
Ayrılığı kanatlarken kuşlar...
Kanatlarında taşıdıkları özlem,
Ayrılığın nağmeleridir yol gösteren
Gökyüzünde yeni rota bir desen
Ayrılığın bestesidir gözlerdeki nem...

Kanaryası, güvercini, baykuşu;
Kartal serçesi ve hepsi için
Ayrılık bir şiir, hazan mevsiminde
Hüzünlü ve derin,
Kuşlar gökyüzünün dansçısı;
Onursuz, kibirli, tutkulu ve ürkek...

Kuşlar, gökyüzünün şairleri,
Özgürlüğün notaları,
Kanatlarında taşıdıkları rüzgar,
Bir özgürlük sonatı...

Zehra Balsatar

Yeşil Ekran

Bir ışık huzmesi süzölür
Penceremin arasından
Gözlerin görünür
Kirpiklerinin ardından
Vazoda birkaç günebakan
Dikenli dallar arasından
Gözü arkada ve başı önünde
Geçen mevsimleri hatırlatan
Mevsim yaz-bahar
Bir yudum güneş yok
Yalancı bahar yeşili solduran...
Seninle, sana dair ne varsa
Hepsi yalan hepsi dolan
Yaz görünümlü kış bahar
Baktığım her yerde
Duyduğum her seste
Kurtulmak için bu eziyetten
Her gözlerimi kapadığımda
Nasıl da rengarenk hatıran
Peki hangisi yalandı hangisi gerçek?
Beynimde bir yeşil ekran
Anlarsın ya arka plan
Hep yalan, hepsi yalan...

Zehra Balsatar

Yıldızın Ölümü

Ah, keşke sevginin derin sularında yüzebilen biri olsaydın,
Ne bir okyanus kadar büyük, ne de bir damla kadar küçük...
Kimse kaleminden dökülen şiirlerle seni böylesine anmayacak,
Adın anıldığında kimsenin gözleri böylesine ışık saçmayacak .
Kimse seni böyle tutkulu ve içten öpmeyecek,
Kimse böyle de hasretle sarılmayacak
Kimse kirpiklerinin sayısını ezbere bilmeyecek,
Ellerin hiç öyle sıcak tutulmayacak.
Sonra içinde hep bir boşluk olacak,
Bir yankı gibi dönecek,
Çıtaı indirmek için çok uğraşacak
Ve her defasında kırılacaksın..
Ve sonra hiç kimseye hevesin kalmayacak ,
İçindeki çocuk önce şana küsecek
Aynada gözlerinin ışığı sönecek,
Bir yıldızın son nefesi gibi.
Baktığın her yerde anıların olacak,
Tanınmış bir ressamın eseri gibi
Çok bilindik bir şarkının kırık ezgisi gibi...
Herkes bize benzeyecek ya da,
Tüm yüzlerde beni arayacaksın.
İzlediğin her filmde, okuduğun her kitapta...

Dokunduğun her tende yanmak isterken,
Daha çok soğuyacaksın, bir kış gecesi gibi...
Saatlerce bomboş oturmanın ne demek olduğunu
Belki de ilk kez anlayacaksın,
Boş bir tiyatro salonu gibi sessiz ve yalnız.

Ruh eşin sandığın kişinin hiçbir şeyin olmadığını anladığın an,
Şok olacaksın... Bir yıldırım çarpmış gibi.
Nerden mi biliyorum?
Sen gelirken ben senden dönüyordum...
Bir yolculuğun sonunda, bir başka yolculuğun başında...

Zehra Balsatar

Yılık Atlar

Gökkuşığı altında
Serpilecekti sevinçlerimiz
Binbir renkle...
Aşkımız yerine,
Aynı günü batıracaktık ufukta
Yılık atlar gibi...
Her gece kapkara yıldızları
Gökyüzüme toplayacaktım saçlarından
Sen kırk yıl hatırı için gözlerimden içecektin
Karşılıklı bir fincan sana bir fincan bana...

Filizlenmiyor içimde yeni bir umut
Seninle falda bile kesişmiyor yollarımız...
Yeni bir gün doğsun diye de beklemiyorum
Uç vaktin hangisindesin bilmiyorum da...
Her nefeste sigarana ruh katıyorum.
Ömründen çalarken can katıyorum...

Yastıkta dönerken o gizli perde
Çok kollu ahtapot sanki anılar serde
Zemberek gibi döner şu bitmez hasret
Açılır durmadan kalpte son kesret.

Artık saatimi bile kurmuyorum
Bir türlü uyanamadığım o zor namaza
Ben uyandırıyorum güneşi şarkta...
Sokakta sırayla dizilmiş lamba
Dört elli altı saat bak işte söndü ayazda...

Hangi köpek ulur ilk aya karşı
Ben bilirim ölümden hallice o soğuk aşı
İnletirken yüreğimi bir ince sızı
Ellerin ve saçların sarmaşık gibi
Dolaşır düşlerime
Yatmadan da rüya görürmüş
İçimdeki yaşlı zavallı o tatlı nine...

Zehra Balsatar

Zerdali

Gördüğüm en güzel gözün
Duyduğum en tatlı sesin
Baktığım en güzel yüzün
Tuttuğum en güzel elin
Kokladığım mis kokunun
Baharı sen kışlarıma...

Kirpiklerin ok ok
Değer yay kaşına
Sırma gibi saçın
Dökülürken dallarına
Canıma can, evime şen
Zerdalisin baharıma...

Zehra Balsatar